

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5Csp/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616206131
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2018:2616206131.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 243 368, zastúpený advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481 proti žalovanej: K. D. (N. I.), R.. XX.XX.XXXX, T. N. N. XXXX/XX, XXX XX D. K., Š. V. I. o zaplatenie 150,00 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 150,00 €, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 150,00 € od 15.12.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.8.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 150,00 €, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 150,00 € od 15.12.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalovaná suma predstavuje nesplatený úver vo výške 150,00 €.

2. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5Csp/37/2016-13 zo dňa 22.9.2016, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto ho súd uznesením č.k. 5Csp/37/2016-28 zo dňa 20.10.2017 zrušil.

3. Žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila.

4. Súd v súlade s ustanovením § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 CSP dňa 9.1.2018 verejne vyhlásil rozsudok.

5. Súd vykonal dokazovanie Rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 2.12.2013, výpisom z účtu žalobcu zo dňa 31.12.2013, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

6. Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou dňa 2.12.2013, na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie, Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „Rámcová zmluva“) a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského

úveru (ďalej len „Zmluva“). Predpokladom uzavretia Rámcovej zmluvy a Zmluvy bola registrácia žalovanej ako spotrebiteľa na adrese internetového (webového) sídla žalobcu za účelom zriadenia užívateľského účtu a podanie žiadosti o uzavretie zmlúv. O uzavretie Zmluvy bola oprávnená požiadať výlučne žalovaná, a to po vytvorení užívateľského účtu. Rámcová zmluva a Zmluva nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade žalobcu bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu Zmluvy žalovanej formou elektronickej pošty (e-mailu). Zaregistrovaná žalovaná vyjadrila svoj súhlas s obsahom listín kliknutím na odkaz, ktorý jej bol zaslaný žalobcom prostredníctvom elektronickej pošty. K uzavretiu zmlúv teda došlo v súlade s článkom III. bod 3. Rámcovej zmluvy tým, že žalovaný prijal od žalovanej elektronickej poštou návrh Rámcovej zmluvy a Zmluvy. Žalobca sa v Zmluve zaviazal poskytnúť žalovanej krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 150,00 €, pričom si svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo Zmluvy splnil a žalovanej poskytol finančné prostriedky vo výške 150,00 €, o čom ako dôkaz doložil k žalobe výpis zo svojho bankového účtu. Žalovaná sa v Zmluve zaviazala poskytnúť úver vo výške 150,00 € spolu s dohodnutou odplatom za poskytnutie úveru vo výške 28,00 € vrátiť žalobcovi jednorazovo v dohodnutej lehote do dňa 14.12.2013. Úver s príslušenstvom sa teda stal splatný dňom 14.12.2013. Žalovaná poskytnutý úver žalobcovi ani len čiastočne nesplátila. Žalobca sa touto žalobou domáhal len zaplata istiny úveru vo výške 150,00 €, ktorú žalovanej poskytol, pričom dohodnutú odplatu za poskytnutie úveru vo výške 28,00 € a ani žiadne iné príslušenstvo úveru si touto žalobou neuplatnil.

7. Nakoľko žalovaná nevrátila žalobcovi dlžnú sumu v lehote splatnosti, v zmysle článku IV. bod 4. Rámcovej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. v platnom znení, žalobca si uplatnil žalobou voči žalovanej aj zaplata zákonného úroku z omeškania, ktorého výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, to znamená vo výške 5,25 % ročne zo sumy 150,00 € odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti až do zaplata.

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda od 11.6.2010 do 12.6.2014 (ďalej len „Zákon č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

10. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľom je osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

11. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

12. Podľa § 8 zákona č. 266/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

13. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda od 1.10.2013 do 31.5.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

14. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie

obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Súd z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil ten právny záver, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou dňa 2.12.2013, na diaľku elektronickými prostriedkami, a to prostredníctvom internetovej komunikácie, Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. K uzavretiu zmlúv došlo v súlade s ustanovením § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka a článku III. bod 3. Rámcovej zmluvy tým, že žalovaný prijal od žalovanej elektronickou poštou návrh Rámcovej zmluvy a Zmluvy. Žalobca si svoju povinnosť v zmysle Zmluvy splnil tým, že žalovanej poskytol krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 150,00 €, čo mal súd preukázané výpisom z bankového účtu žalovaného. Povinnosťou žalovanej v zmysle Zmluvy bolo poskytnutý úver vo výške 150,00 € spolu s dohodnutou odplatom za poskytnutie úveru vo výške 28,00 € vrátiť žalobcovi jednorazovo v dohodnutej lehote do dňa 14.12.2013, avšak žalovaná si svoju povinnosť nesplnila, pretože poskytnutý úver žalobcovi ani len čiastočne nesplatila. Žalobca sa touto žalobou domáhal len zaplata istiny úveru vo výške 150,00 €, ktorú žalovanej poskytol, pričom dohodnutú odplatu za poskytnutie úveru vo výške 28,00 € a ani žiadne iné príslušenstvo úveru si touto žalobou neuplatnil. Súd dospel k záveru, že Zmluva, na základe ktorej si žalobca svoj nárok touto žalobou uplatňuje, neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná tvrdenia žalobcu v priebehu konania nepoprela po právnej a ani skutkovej stránke. Súd prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou strán nielen tvrdiť určité právne skutočnosti, ale tieto v konaní aj preukázať, nemal preukázané, že žalovaná uhradila žalobcovi sumu 150,00 €, a preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 150,00 €.

19. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej ako dlžníka, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnene aj úrok z omeškania, a preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne, čo je o 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu 15.12.2013, a to od 15.12.2013 až do zaplatenia, nakoľko v zmysle Zmluvy bol úver splatný dňa 14.12.2013, takže dňom 15.12.2013 sa žalovaná dostala s plnením evidentne do omeškania.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

27. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.